

# 812 Tisíckráté pozdravujeme tebe

transpozice 5

1. Ti-síc - krá - te pozdrav - jem te - be, ó Ma - tič - ko Kris - ta Je - ží -



še; ty jsi krá - sa veš - ke - ré - ho ne - be, to - bě ce - lá ří - še ko - ří



se. Ty jsi po Bo - hu ta nejprv - něj - ší, to - bě čest a chválu nejřed -



nej - ší an - dě - lé a sva - tí vzdá - va - jí, krá - lov - nou te - be na - zý - va - jí.



2. Přispěj také nám, ó Matko naše,  
všichni vroucím srdcem žádáme.  
Jediné tys útočiště naše,  
po Bohu nad tebe nemáme.  
Ať ti můžem chvály prozpěvovat  
a tvé svaté jméno oslavovat;  
tak, jak tobě patří po Bohu,  
chceme tě chválit v každou dobu.

3. Neboť Stvořitel nebe i země  
za svůj stánek tebe vyvolil;  
človčenství naše přijal z tebe,  
slávou matky své tě ozdobil.  
Ježíš Kristus, Bůh a člověk pravý,  
moudrost věčná, vládce věčné slávy,  
hořké muky kříže podstoupil,  
aby lidstvo všechno vykoupil.

4. Na Siónu ty jsi utvrzená,  
v městě sídlíš věčně blaženém;  
dřív než bylas na svět narozená,  
poctěná jsi v slovu prorockém.  
Požíváš teď oné blaženosti,  
připravené tobě od věčnosti  
od dobroty Boha věčného,  
Otce, Syna, Ducha svatého.
5. Ó překrásná paní, na Libanu  
jako cedr k nebi zvýšená,  
jako cypřiš na hoře Siónu,  
jako v Kades palma vznešená,  
jako růže v Jerichu jsi krásná,  
jako ranní denice jsi jasná,  
oliva jsi krásná na poli,  
javor u vod v tichém údolí.
6. Lilie jsi ze všech nejkrásnější,  
která dává vůni líbeznou;  
ze všech květů ty jsi nejvzácnější,  
občerstvuješ duši znavenou.  
Před tvou krásou slunce, měsíc hasne,  
Paní mocná nebes říše jasné,  
ty jsi jistá brána nebeská,  
blaho naše, radost andělská.
7. Zdráva budiž, Panno nejslavnější,  
Matko Páně neporušená,  
Trojice jsi stánek nejsvětější,  
od věčnosti Bohem zvolená.  
Panno moudrá, schránko Boha vzácná,  
na obloze duho velmi krásná,  
Šalomouna křeslo vznešené,  
Gedeona rouno zrosené.
8. Kdo by mohl všechnu slávu tvoji  
na tom světě ústy vyznati,  
kterou Syn tvůj jen pro lásku svoji  
ráčil tobě v nebi schystati.  
Byť i všichni chválu tobě pěli,  
jménem tvým zněl obor světa celý,  
větším světlem plane sláva tvá  
na nebesích, Matko Kristova.
9. Před obrazem tvým, ó Matko Páně,  
chceme prosby svoje skládati;  
kéž nás chrání tvé mateřské rámě,  
kdykoliv tě budem žádati.  
V smutku světa, v nouzi, v těžkém kříži  
k tobě srdce s důvěrou se blíží:  
přímluvkyní buď nám na nebi,  
pomocnicí v dobách potřeby.
10. Vypros víru, naději a lásku,  
světlo ctnosti v duši rozněcuj,  
odvrať od nás hlad a mor a válku,  
v bídě každé při nás věrně stůj.  
Až pak Syn tvůj z žití pozemského  
před trůn slávy své a soudu svého  
duše naše bude volati,  
tehdy, Matko, rač se zastati.

2. Přispěj ta - ké nám, ó Mat - ko na - še, všichni vrou - cím srdcem žá - dá -

me. Je - di - né tys ú - to - čiš - tě na - še, po Bo - hu nad te - be ne - má -

me. Ať ti mů - žem chvá - ly prozpě - vo - vat a tvé sva - té jméno o - sla -

vo - vat; tak, jak to - bě pa - tří po Bo - hu, chceme tě chvá - lit v kaž - dou do - bu.

3. Ne-boť Stvo - ři - tel ne-be i ze - mě za svůj stá - nek te-be vy-vo -

lil; člo-vě-čen-ství na-še přijal z te-be, slávou mat-ky své tě o-zdo-

bil. Je-žíš Kris-tus, Bůh a člověk pra-vý, moudrost věč-ná, vládce věčné

slá-vy, hořké mu-ky kříže podstoupil, a-by lid - stvo všechno vykou-pil.

4. Na Si - ó - nu ty jsi u - tvr - ze - ná, v městě sí - dlíš věč - ně bla - že -

ném; dřív než by - las na svět na - ro - ze - ná, počt ě - ná jsi v slovu proroc -

kém. Po - ží - váš teď o - né bla - že - nos - ti, přípra - ve - né to - bě od věč -

nos - ti od dob - ro - ty Boha věč - né - ho, Otce, Sy - na, Ducha svat ě - ho.

5. Ó pře-krás - ná pa-ní, na Li - ba - nu ja - ko ce - dr k ne - bi zvý - še -

ná, ja - ko cy - přiš na ho - ře Si - ó - nu, ja - ko v Ka - des palma vzneše -

ná, ja - ko rů - že v Jeri - chu jsi krás - ná, ja - ko ran - ní de - ni - ce jsi

jas - ná, o - li - va jsi krásná na po - li, ja - vor u vod v tichém ú - do - lí.

6. Li - li - e jsi ze všech nejkrás - něj - ší, kte - rá dá - vá vů - ni lí - bez -

nou; ze všech kvě - tů ty jsi nejvzác - něj - ší, ob - čer - stvu - ješ du - ši znave -

nou. Před tvou krá - sou slunce, měsíc has - ne, Pa - ní moc - ná nebes ří - še

jas - né, ty jsi jis - tá brána nebes - ká, blaho na - še, radost anděl - ská.

7. Zdráva bu - diž, Pan-no nejslav-něj - ší, Matko Pá - ně ne-po-ru - še -

ná, Troji - ce jsi stánek nejsvě-těj - ší, od věč-nos - ti Bohem zvo-le -

ná. Panno moud-rá, schránko Bo-ha vzác-ná, na ob - lo - ze du-ho vel-mi

krás-ná, Ša-lo-mou-na křeslo vzneše-né, Gede - o - na rouno zrose - né.



8. Kdo by mo - hl všechnu slá - vu tvo - ji na tom svě - tě ú - sty vy - zna -

ti, kterou Syn tvůj jen pro lásku svo - ji rá - čil to - bě v nebi schysta -

ti. Byť i všich - ni chválu to - bě pě - li, jménem tvým zněl o - bor světa

ce - lý, větším svě - tlem plane sláva tvá na ne - be - sích, Matko Kristo - va.

9. Před o - bra - zem tvým, ó Mat - ko Pá - ně, chceme pros - by svo - je sklá - da -

ti; kéž nás chrá - ní tvé mateřské rá - mě, kdy - ko - liv tě bu - dem žá - da -

ti. V smutku svě - ta, v nouzi, v těžkém kří - ži k tobě srd - ce s důvěrou se

blí - ží: přímluvky - ní buď nám na ne - bi, pomoc - ni - cí v do - bách potře - by.

10. Vypros ví - ru, na - dě - ji a lás - ku, svě - tlo ctnos - ti v du - ši roz - ně -

cuj, odvrát od nás hlad a mor a vá - lku, v bídě kaž - dé při nás věrně

stůj. Až pak Syn tvůj z ži - tí pozem - ské - ho před trůn slá - vy své a soudu

své - ho du - še na - še bu - de vo - la - ti, tehdy, Mat - ko, rač se zasta - ti.